

Sygn. akt VI GC 917/17 upr/ 3

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st.sekretarz sądowy Urszula Łukasik

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 r. w Tychach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa:

Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.

przeciwko:

A. W.

o zapłatę

oddalić powództwo w całości.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 917/17/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 czerwca 2017 roku (data stempla pocztowego) powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycji Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. W. kwoty 9 629,99 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017 r. oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze dłużnika 1. (...), na podstawie której strona pozwana otrzymała dostęp do usług świadczonych przez (...) Sp. z o.o. i zobowiązała się do uiszczania opłat za te usługi. Wyjaśniła, że strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej wynikająca z wystawionych przez wierzyciela pierwotnego faktur, stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W następstwie powyższego, wobec niedotrzymania przez stronę pozwaną warunków określonych w umowie, wierzyciel pierwotny wezwał stronę pozwaną do zapłaty. Pozwany jednak nie zapłacił. Dalej powód wskazał, że w dniu 22 czerwca 2010 r. powyższa wierzytelność, na podstawie umowy cesji została nabyta od pierwotnego wierzyciela przez (...) S. a r. l., która następnie w dniu 15 października 2010 r. scedowała przedmiotową wierzytelność na rzecz powoda Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycji Zamknięty z siedzibą w W..

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 czerwca 2010 r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. w W. (Cedent) a (...) S. a r. l. z siedzibą w Luksemburgu (Cesjonariusz) została zawarta umowa ramowa przelewu wierzytelności. Przedmiotem umowy było ustalenie zasad w oparciu o które nastąpi przeniesienie istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych względem byłych abonentów Cedenta, z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały rozwiązane lub wygasły, wynikających z niezapłaconych należności głównych oraz odsetek z tytułu świadczenia przez Cedenta usług telekomunikacyjnych na podstawie zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w celu ich dalszej windykacji (§ 1 umowy). W §2 umowy wskazano, że ma ona charakter ramowy, a w jej wykonaniu cedent przedstawiać będzie cesjonariuszowi cyklicznie oferty sprzedaży wykazów wierzytelności, których to sprzedaż będzie się odbywała w drodze licytacji. W §2 ust. 9 strony ustaliły, że w przypadku wygrania przez cesjonariusza aukcji lub negocjacji dotyczących licytacji oferowanego wykazu wierzytelności, Cedent podpisze z cesjonariuszem porozumienie o dokonaniu cesji wierzytelności objętych danym wykazem wierzytelności. W § 2 pkt. 12 strony uzgodniły, że po zapłacie ceny lub pierwszej raty ceny określonej w porozumieniu, cedent przekaze przygotowany na płycie CD (zabezpieczonej hasłem), w pliku E.. lub innym dogodnym dla obu stron formacie wykaz wierzytelności, który był przedmiotem aukcji lub negocjacji, a który będzie zawierał szczegółowe dane dotyczące dłużnika oraz wierzytelności. Z przekazania sporządzonego wykazu wierzytelności zostanie sporządzony protokół przekazania, którego wzór stanowi załącznik nr 5 do umowy. W § 2 ust. 15 strony ustaliły, że do cesji wierzytelności dochodzi z chwilą podpisania przez strony porozumienia pod warunkiem zapłaty ceny określonej w porozumieniu.

Dnia 22 czerwca 2010 r. (...) Sp. z o.o. w (...) S. a r. l. z siedzibą w Luksemburgu zawarły Porozumienie, stanowiące załącznik nr 3 do umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 czerwca 2010 r.

dowód: umowa ramowa przelewu wierzytelności (k. 9 – 12), porozumienie (k.13).

W dniu 15 października 2010 r. pomiędzy (...) S. a r. l. z siedzibą w Luksemburgu a Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności. W § 1 umowy (...) S. a r. l. z siedzibą w Luksemburgu oświadczył, że przysługuje mu wymagalne oraz wolne od praw i roszczeń osób trzecich wierzytelności w postaci należności głównych i ubocznych szczegółowo opisane w załączniku nr 1 w formie papierowej oraz na płycie CD.

dowód: umowa przelewu wierzytelności (k.14-15).

Strona powodowa w nieoznaczonej dacie sporządziła wydruk o nazwie „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji”, w którym w poszczególnych rubrykach wskazano: identyfikator klienta, datę zawarcia umowy, imię i nazwisko pozwanego, PESEL, adres, kapitał, odsetki i koszty. Rubryka kapitał przedstawiała wartość 4 969,02 zł, rubryka odsetki – 1 034,95 zł, zaś rubryka koszty – 0,00 zł. W treści tego wydruku podano, że stanowi on automatycznie wygenerowany wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 15 października 2010 r., pomiędzy (...) S. a r. l. z siedzibą w Luksemburgu a Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

dowód: wyciąg z elektronicznego załącznika (k.16).

P. K., działający w imieniu (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. we W. oświadczenie, reprezentujące (zgodnie z treścią) Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, podpisał oświadczenie zatytułowane: „Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu Sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej NR S/1/223/POR z dnia 21-06-2017” z którego wynika, że w dniu 22.06.2010 r. (...) S. a r. l. z siedzibą w Luksemburgu nabył od (...) Sp. z o.o. w W. wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z zawartej umowy o świadczenie usług (...) o nr dłużnika 1. (...). (...) S. a r. l. z siedzibą w Luksemburgu dokonała cesji przedmiotowej wierzytelności na rzecz Prokura (...) w W. w dniu 2010-10-15. Wysokość zobowiązania dłużnika według stanu na dzień 21-06-2017 r. wynosiła łącznie 9 629,99 zł w tym: należność główna w kwocie 4 969,02 zł, odsetki w kwocie 4 660,97 zł.

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej (k.8).

W dniu 27.04.2017 r. powód sporządził wezwanie do pozwanego dot. spłaty w/w długu w wysokości 9 577,58 zł.

dowód: wezwanie do zapłaty (k.17-17v).

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie stwierdzić należy, że powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o dowody z dokumentów przedstawione przez powoda, które Sąd uznał za wiarygodne w całości, tylko w zakresie tego co w nich stwierdzono.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powodowy Fundusz oparł swoje roszczenie na podstawie zawartej w dniu 15 października 2010 r. umowy sprzedaży wierzytelności (art. 509 § 1 § 2 k.c. oraz art. 510 § 1 k.c.), dzięki czemu stał się wierzycielem pozwanej co do należności pieniężnych, wynikających z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przez (...) Sp. z o.o.

Zgodnie z art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny (§ 1). W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2).

Mając na uwadze przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy Sąd uznał, iż jej twierdzenia budzą uzasadnione wątpliwości.

Strona powodowa, reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, na poparcie swojego żądania przedłożyła następujące dokumenty: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 21 czerwca 2017 r., umowy ramowej przelewu wierzytelności: z dnia 21 czerwca 2010 r. (k. 9 – 12), porozumienia z dnia 22 czerwca 2010 r, umowy przelewu wierzytelności z dnia 15 października 2010 r. (k.14-15) oraz wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k. 16) i wezwania do zapłaty.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że załączony przez stronę powodową wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie ma w niniejszej sprawie mocy dokumentu urzędowego. W wyroku z dnia 11 lipca 2011 r., sygn. akt P 1/10, Trybunał Konstytucyjny uznał bowiem, że przepis art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym. Co więcej, ustawą z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych (Dz.U.2013.777) do art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych z dnia 27 maja 2004 r. dodano ust. 2, zgodnie z którym moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach Sąd był w stanie ustalić jedynie, że w dniach 21 czerwca 2010 r. i 15 października 2010 r. zawarto umowy przelewu nieokreślonych wierzytelności, jak również, że w dniu 27.04.2017 r. powód sporządził wezwanie do pozwanego dot. spłaty w/w długu w wysokości 9 577,58 zł. Nie wiadomo jednak czy wskazana kwota odpowiada faktycznemu stanowi zadłużenia pozwanego, jeśli takie zadłużenie pozwany w ogóle posiadał.

Należy wskazać, że Strona powodowa w ogóle nie przedłożyła, co istotne, umowy stanowiącej podstawę roszczenia, a która była zawarta między pozwanym, a poprzednikiem prawnym powoda ((...) Sp. z o.o.).

Okoliczność ta nie pozwalała więc stwierdzić, że umowa taka została w ogóle przez pozwanego zawarta, a zatem również i to, że wierzytelność z niej wynikająca została skutecznie przeniesiona na rzecz powoda. Fakt zawarcia

umowy pierwotnej nie wynika bowiem z przedłożonych w toku sprawy dowodów. Brak umowy pierwotnej, nawet przy przyjęciu jej istnienia, uniemożliwił weryfikację zadłużenia i sposobu jego naliczenia.

Należy wskazać, że przedstawienie przez stronę powodową umowy źródłowej winno być minimum jakie w zakresie dochodzenia swych roszczeń powinien wykazać powód w niniejszej sprawie. Szczególnie biorąc pod uwagę fakt, że powód jest profesjonalnym podmiotem gospodarczym, a w dodatku reprezentowanym przez zawodowego pełnomocnika.

Również z załączonych przez stronę powodową umów cesji nie wynika jakie konkretne wierzytelności zostały przeniesione na stronę powodową, w szczególności nie wymieniono w nich wprost żadnej wierzytelności wobec pozwanego.

Umowa przelewu wierzytelności przedłożone przez powoda określają jako swój przedmiot wierzytelności pieniężne szczegółowo określone w załącznikach (załącznik nr 1), które nie zostały dołączone na poczet niniejszego postępowania. Jednocześnie dołączony do akt sprawy, informacje o wierzytelnościach będących przedmiotem umowy nie identyfikują i nie indywidualizują w sposób dostateczny przedmiotu przelewu. Należy podkreślić, że nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów.

Dane personalne pozwanego zostały wskazane jedynie w wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji, który stanowił wydruk automatycznie wygenerowany.

W żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszone są dane pozwanego i inne informacje. Wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności była także wierzytelność (...) Sp. z o.o. przysługująca względem pozwanego.

Nadto nie wykazano czy ów "wydruk" zawiera dane wymienione właśnie w wykazie wierzytelności stanowiącej załącznik numer 1 do umowy przelewu wierzytelności.

Podkreślić należy, że jest to pismo sporządzone jednostronnie przez stronę powodową, nie podpisane przez zbywcę wierzytelności, a więc stanowi jedynie dowód tego, że zostało sporządzone o treści w nim podanej.

Zatem stwierdzić należy, iż z przedłożonych umów przelewu wierzytelności nie sposób wywieść, aby jej przedmiotem była wierzytelność przysługująca (...) Sp. z o.o. wobec pozwanego. Tym samym dokumenty te nie potwierdzają, aby powód nabył konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu i wstąpił w miejsce dotychczasowego wierzyciela, co z kolei uprawniałoby go do żądania spełnienia konkretnego określonego w pozwie świadczenia.

W ocenie Sądu powyższe umowy w żadnej mierze nie mogą być uznane za wystarczający dowód istnienia zobowiązania, a co dalej nie wynika z tego też, by poprzednik prawny strony powodowej miał w stosunku do pozwanego jakąkolwiek wierzytelność uzasadniającą jej dochodzenie w niniejszym procesie.

Sąd uznał zatem, iż strona powodowa nie udowodniła faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne.

Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstaw do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań. Wobec powyższego w myśl art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana do wykazania dowodów dla stwierdzenia faktu zasadności obciążenia pozwanej należnościami wynikającymi z umowy za świadczone usługi telekomunikacyjne i powinna liczyć się z negatywnymi konsekwencjami jego nieudowodnienia w postaci oddalenia powództwa.

W rozpatrywanej sprawie strona powodowa nie przedłożyła dowodów na poparcie swoich twierdzeń.

Mając powyższe na uwadze, wobec uzasadnionych wątpliwości co do twierdzeń strony powodowej, orzeczono jak w wyroku oddalając żądanie zarówno w zakresie roszczenia głównego, odsetek jak i kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Z/:

1. (...)

2. (...)

- (...)

- p. (...)

3. K.. 21 dni lub z wpływem.